

תוכנית חיסול

ידיועות אחראנות, 24 שנות, 25.3.2007

הגיע לידי מסמך, שהגישיו ראשי האוניברסיטאות לוועדת שוחט, הבוחנת את עתידה של ההשכלה גבוהה בישראל. כותרתו של המסמך ארכובה משווה, אך מעוררת ציפיות: "עדוד מצינות אקדמית במחקר ובהוראה, תגמול דיפרנציאלי תומך איכות וקליטת סgal איקוטי במוסדות". מי יכול לתאר לעצמו שמאחורי ריי המילים היפות האלה מסתתרת תוכנית לחיסול כו' חם הארגוני ועצמאיותם של אנשי האקדמיה בישראל? המסמך מדבר על דרגה חדשה, "פרופסור מן המניין מדריך ג'", שמיועדת - כרך לשון המסמך - ל"כוכבים". נתעלם מהשימוש בשפט עדוץ 2 במס' מך שאמור לחרוץ את גורל המחקר בישראל. מטה רידה יותר משמעות הצעה: אם תישם, תפתח באוניברסיטאות שכבה דקה של פרופסורים מיוחסים בחוגים מניבי הכנסות, כמו מינהל עסקים ומשפטים, שעה שמרצים בחוגים הנחשבים ל"נטל" על המעדן, כת, כמו החוג למקרא, החוג לשפה ולספרות עברית, פיזיקה או מתמטיקה, ישארו יתומים. שיוי המשקל בין הרואי לפופולרי יישחק. באקדמיה הישראלית לית יהיו כוכבים, אבל רוח לא תהיה בה.

המסמך מדבר על מנת סמכות להנהלות האונייברסיטאות לגייס "מספר קטן" של חברי סגל בחזווים אישיים בתחוםים נדרשים. הניסיון שהצבר במחוזות אחרים מלמה, שמרגע שנפרץ שער החזווים האישיים - לא ניתן לעצור את הסחף. אם תישם הצעה, יושם קץ לאיגוד המקצועני של חברי הסגל האקדמי. התוצאה תהיה פגיעה הדרגתית בתנאי העבודה של המרצים וביכולתם לעמוד על זכויותיהם.

המסמך מציע "תוספות שכר עבור תרומה בולטת להוראה איקוטית". ניסוח מפתה ביותר; אלא שישומה של הצעה יעניק להנהלות האוניברסיטאות סמכות בלעדית לחרוץ מה יהיה גובה משכורותיהם של המרצים. סמכות כזו תחסל את הנכס העיקרי שמננו נהנים כיום אנשי אקדמיה שהוכיחו את עצם ווככו בקביעות: החופש המדעי והמחשבתי. מרגע שהזכות לקבוע את גובה המשכורות תימסר לידי ועדים מנהלים, ייאלץ מרצים לחשב פערם לפני שייעסקו בתחוםי מחקר שונים-במחלקות או לפני שיביעו עמדות מדעיות אוונגרדיות. האקדמיה הישראלית תהפור למואלפת.

הבעיות של אוניברסיטאות המחקר בארץ ידועות: המעבדות ישנות, הספריות מדולדלות, תקציבי המהקר מוקוצחים, אין די תקנים, لكن מוחות מבקרים נאלצים להפוך את מזלם מעבר לים. מדריכים להיווכח שמי-נהלי האוניברסיטאות סבורים שפתרון הפלאים לביצוע הalley נמצא ב"חווים אישיים" - אותה מילת כסמים, שכלה במחוזות אחרים והביאה את החברה הישראלית אל תהום האידישות וההתפוררות.

רגע לפני שהתוכנית לשבור את כוחו תתמשח, הכריז הסגל הבכיר באוניברסיטאות על סכוסר עבודה לקרה שביתה. אין להתבלבל: המאבק הפוך עם איינו על תנאי העסקה. המאבק הוא על זכותם של אנשי האקדמיה בישראל לחקור וליצור ללא מוראמ של פקידי האוצר. ■

פרופ' זהר שביט מרצה ביחידת מחקר

התרבויות באוניברסיטה תיא